

ACC. N:R M. 13476 : 1-4.

Landskap: Småland

Upptecknare: Stephen Furlp

Härad: N. Vestro

Berättare: Alfrida Johansson

Socken: Asetör

Berättarens yrke: Fru

Uppteckningsår: 1957.

Född år 1887 i Asetör.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Väster i hushåll, läkekunsk. och magi. s. 1-3. LMF 79
Ryssbo gummans. s. 4.

Skriv endast på denna sida

Frågelista P.V.F. 72.

Hjält (svinnmått) användes här spensat. Som ersättning för kaffe hade man råg och kvalls, som var bekant av vetekli. Till bröd använde man groblad.

Man svamp har anses för oätlig, och svamp som förämnas är ännu inte brukligt här på trakten. Bredjan med att äta svamp blev antagligen på att man tror att all svamp är giftig. Men kunna äta mycket svamp, till mjölkens best. Bland sin sten jäsa int ystningen, och det ämnas man blev på att kunna ätit svamp.

I kyrkogården växte man till och fänkål. Rummin, som man gick och plöjde, använde man till bröd och vet.

Färgning. Men man blandade blått, bressolja och alun. De rista köptes i handelsboken fick man en vacker rostfärg, som man färgade trasor med.

I trädgården fanns pippen, ljusvattshjälta, blåhatten, kejsar-krona, laventel och kinnormill. Det har inte varit brukligt att taga in lösa blommor som pyntat.

De kuckväster man hade var Myrten och cypress. För Jafteus skull såtte man in lavendel i rummen.

Det var inte brukligt att upprakta med blommor på brytidsdagen förrän omkring 1920.

Läkemedel och magi. När vi var små fick vi gå och pluka smultron åt faran. Han tömde vänen på smultronen och sedan fick sedan stå och jusa. Sedan strök han Jeta på våra ögon, så att vi skulle bli kluögliga, när vi blev gamla.

Han tråkade plädda blommor och sedan kokade man Jeta som te och drack, när man var förkyld.

Man fick plukade slänegubbar [*Thymica montana*] och la de blommorna i sprit. När han fick reumatism, strök han på Jeta.

Han kokade Skvåran och drack mot värk.

Bldpiss hos kon botades vanligen med att hon fick dricka pinne-eggen urin. Ibland hände det att man gav Jeta blodrot.

När man skurit sig la de man på en "drablad" groblat på såret.

Rithvampen såttes mot värkan, när man hade värk blod.

ACC. N:R M. 13476:3.

När hona fick söriga öppen smörjde man på grävtäys-
ister, och om inte det fanns smörister. Samma användes
när hästarna hade mjugg.

Några växter som frötafröindivider medel till jag alltid bröt.
Påverkar både jag och de brukade använda de gamla wavel-
tändstickorna.

Hon gav mig bara alltid en hästskoformad magnet runt
halsen. Men först är hon på så sätt till gikten bröt.
^{ni en bunt}

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

3.

ACC. N:R M. 13476: 4.

Det var en bonde här, som hade en stor gammal sagg.
En dag märkte han att sin rep var borta. Han gick
och letade men kunde inte finna det. Då gick han
till Peps bogrumman. Det var en gammal grumma, som
hade seta på allt. När bonden kom till henne, sade hon
att honom, att när han kom hem, skulle han titta till
Sjösen. Det gjorde han. När han kom till saggan följde
ögnen en helme. Då förstod han, att det var saggan
som förstört repet.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND